

HAUKA DEPONI AS
Postboks 567, Skøyen
0214 OSLO

Saksbehandler, innvalgstelefon
Aslak Aune, 73 19 92 47

Tillatelse til avslutning og etterdrift - Hauka deponi - Hauka deponi AS - Midtre Gauldal

Statsforvalteren gir Hauka deponi AS tillatelse til avslutning og etterdrift av Hauka deponi på gnr/bnr 61/15 i Midtre Gauldal kommune.

Det er i tillatelsen stilt krav til flere utredninger. Frist for å oversende disse utredningene er nærmere spesifisert i vilkårsdelen.

Vedtaket kan påklages.

Vi viser til søknad av 15.04.2021 om tillatelse etter forurensningsloven til avslutning og etterdrift av Hauka deponi. Vi viser også til møter, telefonsamtaler, korrespondanse i ettertid.

Vedtak

Statsforvalteren i Trøndelag gir Hauka deponi AS tillatelse til avslutning og etterdrift av Hauka deponi på gnr/bnr 61/15 i Midtre Gauldal kommune. Tillatelsen gis i medhold av lov om vern mot forurensninger og om avfall av 13. mars 1981 nr. 6 (forurensningsloven) § 11 jf. § 16.

Vedleggene til tillatelsen er også en del av de juridiske kravene. Tillatelsen med tilhørende vilkår er vedlagt.

Historikk

Hauka deponi for ordinært avfall på gnr/bnr 61/15 i Midtre Gauldal kommune har vært i drift siden første tillatelse ble gitt 24.06.2002, den gang til Norsk Gjenvinning AS. Første etappe av deponiet

(etappe 1) ble fylt opp i 2004, og det ble gitt tillatelse til utvidelse av deponiet i østlig retning (etappe 2).

I perioden 2010 – 2011 var det problemer med flere branntilløp. Deler av deponiet ble derfor avsluttet og det ble etablert et toppdekke. Det ble ikke registrert flere branntilløp etter tiltaket. Det ble i forbindelse med avslutning av etappe 1 i 2011 utarbeidet en avslutningsplan, som ble revidert i 2015. Det har ikke foregått deponering på Hauka siden 2017.

Arealet som berører deponiet og tilhørende renseanlegg ble i 2020 skilt ut som egen eiendom (gnr/bnr 61/15), med Norsk Gjenvinning AS sitt datterselskap Hauka deponi AS som registrert grunneier.

Statsforvalteren har gjennomført flere tilsyn på anlegget for å påse at virksomheten etterlever vilkårene i tillatelsen. Etappe 1 er i dag avsluttet og ferdig tildekt med vegetasjon, og det søkes nå om å avslutte deponiet i sin helhet.

Den til enhver gjeldende tillatelse, og alle tilsynsrapporter, er tilgjengelig på www.norskeutslipp.no.

Avslutningsplan

Den 15.04.2021 oversendte Rambøll, på vegne av Norsk Gjenvinning AS, en plan for avslutning og etterdrift av hele Hauka deponi. Det opplyses at deponiet ligger i Midtre Gauldal kommune, sør for Støren og øst for E6. Deponiet med tilhørende renseanlegg dekker et areal på 31 000 m² og ligger i et naturlig formet traue i terrenget.

Videre opplyses det at deponiet er opparbeidet med dobbel bunntetting. Berggrunnen ble i 2002 vurdert til å tilfredsstille kravene til naturlig geologisk barriere. Etappe 1 er i tillegg opparbeidet med bentonittmembran, mens etappe 2 er opparbeidet med plastmembran.

I forbindelse med vannhåndtering er det bygd opp et system for å holde sigevann adskilt fra rent vann. Bekker i terrenget rundt deponiet er lagt i rør under selve deponiet og det er etablert avskjærende grøfter. Overflatevann fra tildekkede deler ledes til et drens-system med utløp i bekken nedstrøms deponiet, og under bunntettingen er det etablert et drens-system for drenering av rent vann. Overvåkning indikerer at drensvannet påvirkes av sigevannet, og drensvannet ledes derfor også til renseanlegget. Sigevannet drenerer til et sluk i bunnen av deponiet og ledes til renseanlegg før utslipp til Kroabekken.

Skrånninger på deponiet skal ha et fall på maksimalt 1:3, og ferdig bearbeidet skråningsflate skal ha en konveks form med helning mot sideskråningen slik at overflatevann renner av deponiet. Etter avretning og arrondering skal det legges ut matter med drenskanaler for deponigass. Deretter skal det legges tette masser med en mektighet på 0,5-1 meter, med en anslått hydraulisk konduktivitet på 1×10^{-9} . Over her skal det legges grove, drenerende masser for drenering av overflatevann. Topptettingen skal lede størsteparten av nedbørsvann bort fra deponiets overflate for å unngå innblanding i sigevannet, men det må samtidig tilføre underliggende leire nok fuktighet. Topptettingen skal avsluttes med et lag matjord med en mektighet på 0,4 meter. Området skal tilså fortløpende i forbindelse med utlegging av vekstlaget.

I juli 2013 ble det gjennomført gassmålinger på den avsluttede delen av deponiet og etablering av biofilter på et 400 m² stort areal ble foreslått som tiltak. Dette har enda ikke blitt utført og det

anbefales at det utføres nye målinger i avslutningsfasen før det avgjøres om biofilter skal etableres. Gassmålinger skal da utføres på hele deponiet inkludert området hvor toppdekket er etablert for å avdekke lekkasjer. Etablering av 1-2 oksidasjonsvinduer i den østre del av deponiet vil redusere mulige utslipp av produsert metan i deponiet.

Det opplyses at det i 2018 ble bygd et nytt renseanlegg for sigevann fra deponiet. Renseanlegget består av et luftebasseng og et to-kammer-sedimentasjonsbasseng. Rensegraden er overvåket med prøvetaking som beskrives i årsrapporter.

Deler av deponiområdet er i dag inngjerdet, men det informeres om at gjerdene skal fjernes ved avslutning. Det er satt ned flere kummer og vannstrømmer ledes til avskjærende grøfter, rør og dreneringssystemer.

Det opplyses i avslutningsplanen at det er utarbeidet et overvåkingsprogram for sigevann, overflatevann og grunnvann i henhold til myndighetenes krav. Hvert femte år gjennomføres 5-årlig program (siste gang var i 2019). Overvåking av tilstand i Kroabekken videreføres.

Det opplyses at deler av deponiet er avsluttet og tildekket. For resterende områder er det behov for noe avretting og arrondering før etablering av toppdekke.

Før endelig tildekking gjennomføres er det behov for å gjøre undersøkelser og tiltak for å få bedre kontroll på vannbalansen i deponiområdet. Resultater av tiltakene, samt tilgang på entreprenør og egnede masser til etablering av toppdekke, vil ha betydning for når deponiet er endelig avsluttet. Tidspunkt for gjennomføring av tiltakene vil avhenge noe av tidspunktet for Statsforvalterens tilbakemelding på avslutningsplanen. Det tas sikte på å starte med tiltak og undersøkelser sommeren 2021, og det er en målsetning av toppdekket skal være etablert innen utgangen av 2022.

Det opplyses at det er utarbeidet en etterdriftsplan som beskriver vedlikehold, kontroll og overvåking. Før deponiet avsluttes og lukkes skal Statsforvalteren i Trøndelag varsles. Statsforvalteren skal gjennomføre en sluttinspeksjon på deponiet før det går over i etterdriftsfasen.

Statsforvalteren fikk den 23.03.2022 oversendt oppdatert finansiell garanti.

Høringsuttalelser

Søknaden har vært ute til høring i perioden 06.10.2021 – 12.11.2021. Den ble kunngjort på Statsforvalterens hjemmeside, hos kommunen, i Trønderbladet, og tilsendt sektormyndigheter og naboer.

I løpet av høringsperioden har vi mottatt to merknader. Oppsummert er uttalelsene som følger:

Trøndelag fylkeskommune:

Fylkeskommunen viser til at vannforekomsten Kroabekken har blitt lagt i rør og påpeker at det i dag et større fokus på å holde vassdrag åpne. Ideelt, burde Kroabekken blitt reetablert med naturlige hermende bekkeløp, etter at etappe 1 ble avslutte. Fylkeskommunen er usikre om dette lar seg gjøre nå, innenfor gjeldende regelverk, og løfter spørsmålet til Statsforvalteren som forurensningsmyndighet. Eventuelt at bekken flyttes, slik at den går i dagen, utenfor deponiområdet.

Kroabekken er registrert med moderat økologisk og dårlig kjemisk tilstand. Utslagsgivende parametere for økologisk tilstand er bunnfauna og total(fosfor), og nikkel for kjemisk tilstand. Blant påvirkningsfaktorene til vannforekomsten er forurensning fra deponiet registrert med stor påvirkningsgrad. Fylkeskommunen påpeker at det derfor bør være som mål, med avslutningsplanen for Hauka deponi, å få vekk forurensningen fra bekken.

Fylkeskommunen bemerker at det er utfordring med sigevann som går ut i drenerørene og at dreneringsvannet ble ført inn på ledningsnett til renseanlegget etter at dette ble oppdaget. Planen utreder ikke om dette har vært vellykket mht. forurensningen. Fylkeskommunen registrerer at nikkel hadde en liten forbedring i konsentrasjon i 2020 sammenlignet med 2019, men at konsentrasjonen fortsatt er altfor høy sammenlignet med målepunktene oppstrøms deponiet, vannlokalitetskode 122-61097 og 122-94417 i Vannmiljø.

Fylkeskommunen viser til at det skal gjennomføres overvåkning av vannmiljø for avslutnings- og etterdriftsfasen og forutsetter at nikkel (Ni) inngår blant parameterne som skal overvåkes.

Det er i dag etablert et omfattende rørsystem under deponiet samt et renseanlegg. Slik fylkeskommunen forstår saken, er det usikkert om systemet fungerer siden det påvises høye konsentrasjoner av nikkel i Kroabekken, samt sigevann som går i drenerørene. Fylkeskommunen forstår gjeldende regelverk slik at deponieier er finansiell ansvarlig for å dekke kostnader ved avslutning i etterdrift av deponiet i periode på minimum 30 år.

Gitt dagens beskrevne situasjon, er fylkeskommunen usikre på om avslutningsplanen er god nok for å sikre at miljømålet nåes for Kroabekken. Fylkeskommunen er særlig bekymret for usikkerheten for drift/oppfølging av rørsystemet og renseanlegget i fremtiden. Videre er Kroabekken en tilløpsbekk til elva Hauka som renner ut i Sokna (122-513-R). Overnevnte vassdrag inngår i Gaulavassdraget som er et varig verna vassdrag. Hverken Hauka, Sokna eller Gaula imøtekommer i dag fastsatte miljømål i Regional vannforvaltningsplan, jfr. vannforskriften §§ 4 og 5. Det skal legges en nedbørsbasert forvaltning til grunn ved vurdering av vassdrag.

Fylkeskommunen mener at det bør sees på tiltak som rydder opp i dagens situasjon med dreneringsvannet som går ut i overvannsrørene. Det bør være permanente løsninger som vil være fordelaktig for både miljøet og deponieier. Selv om dette kan bli en større engangskostnad og ressursbruk, vil det være fordelaktig i fremtiden. Det kan eventuelt sees på en løsning der overflatevannet går i et system utenfor deponiet. Dersom dette lar seg gjøre, uten installasjoner i form av for eksempel rør som må vedlikeholdes, er dette fordelaktig.

Birger John Myhr:

Birger John Myhr påpeker at han har sauer, som tidvis tar seg inn på deponiet. Dette har resultert i konflikt og pågående jordskiftesak. Myhr påpeker at gjerde rundt deponiet ikke bør fjernes, da dette kan føre til at flere sauer til seg inn på deponi området og økt konfliktnivå.

Kommentarer fra Hauka deponi AS:

I henhold til saksbehandlingsreglene for behandling av tillatelser etter forurensningsloven (forurensningsforskriften kapittel 36) er Hauka deponi AS gitt anledning til å kommentere de innkomne høringsuttalelsene. Hauka deponi AS uttalte seg i brev av 20.01.2022, og oppsummert avgitt følgende kommentarer:

Svar til Trøndelag fylkeskommune:

Hauka deponi AS opplyser at en reetablering av Kroabekken naturlig løp vil kreve inngrep i den avsluttede deponidelen og vil være uhensiktsmessig resurskrevende med tanke på disponering av oppgravde masser. Videre deler Hauka deponi AS fylkeskommunens ønske om mindre påvirkning på Kroabekken og mener det foreslåtte toppdekket vil være et tiltak for dette. Dersom overvåking etter avslutning skulle tilsi at ytterligere tiltak kreves, vil de vurdere det løpende i etterdriftsperioden.

Svar til Birger John Myhr:

Hauka deponi AS synes det er leit å høre at det er konflikt. Videre presiserer de at det er feil ordlyd i avslutningsplanen kap. 3.6 og at det i dag ikke står noe gjerde på eiendom til Hauka deponi, men et fangnett. Det står et gjerde på en omkransende eiendom som hindrer adkomst til deponiet fra oversiden og dette skal ikke fjernes som en del av avslutningsplanen til deponiet. Hauka deponi viser til beiteloven § 6 hvor det står at det er husdyrreiers ansvar at dyr ikke kommer inn på områder hvor de ikke har beiterett.

Utkast til vilkår

Hauka deponi AS fikk den 04.07.2022 oversendt utkast til vilkår til avslutning og etterdrift og kommenterte det i brev av 13.09.2022. Bedriften hadde følgende kommentarer til vilkårene:

Vilkår 3.3 Overvannssystem:

Det skal utføres vannbalanseberegninger på deponiområdet, for å avdekke eventuelt utilsiktet innsig av rent overvann til deponiet og utilsiktet utsig av sigevann fra deponiet. Utredningen skal oversendes Statsforvalteren innen 31. desember 2022.

Kommentar:

Bedriften ber om at vannbalanseregning for 2022 kan sendes inn i årlig egenkontrollrapportering som tidligere. Videre påpeker de at det ikke vil være mulig å vurdere innsig til deponi før man får skilt drenevann- og sigevannsstrømmen.

Vilkår 3.4 Sigevannsoppsamling:

Det skal utredes i hvilken grad drenevannet påvirkes av sigevannet, og utarbeides en tiltaksplan for hvordan dette kan løses. Denne utredningen og tiltaksplanen skal oversendes Statsforvalteren innen 31. desember 2022.

Kommentar:

Bedriften ber om at fristen utsettes til 31. desember 2023, evt. 01. mars 2024. Argumentet er at man da har etablert toppdekning og vet i hvilken grad dette påvirker vannstanden. Vilkår 3.5

Sigevannsbehandling:

Det skal gjennomføres en kartlegging og vurdering av dagens utslipp av miljøgifter,

næringsalter og organisk stoff, samt en kost/nytte vurdering av mulige rens tiltak. Denne skal oversendes Statsforvalteren innen 31. desember 2022.

Kommentar:

Bedriften ber om at fristen utsettes til 31. desember 2023, med samme begrunnelse som over.

Vilkår 3.7 Fremmede arter:

Før deponiet avsluttes skal det gjennomføres kartlegging av fremmede arter. Ved eventuelle funn skal det utarbeides en tiltaksplan for å hindre spredning.

Kommentar:

Bedriften stiller spørsmål ved hvorfor det skal kartlegges fremmede arter på et deponi som skal tildekkes innen kort tid. Det påpekes at kartlegging og overvåking av eventuelle etablerte fremmede arter på avsluttede områder vil ivaretas av vilkår 4.4. Bedriften mener derfor at vilkår 3.7 kan utgå.

5.4.3 Sigevann:

Sigevannsmengden skal registreres kontinuerlig.

Kommentar:

Bedriften påpeker at dette vilkåret eksisterer i gjeldende driftstillatelse også, men ønsker å kommentere det det ikke gjennomføres slik i praksis. Bedriften gjennomfører i dag ukentlige manuelle målinger og har rapportert på dette i årsrapporten. Da det ikke er påpekt av Statsforvalteren har bedriften tolket det slik at dette er akseptert. Bedriften påpeker at kontinuerlige målinger ikke nødvendigvis vil føre til mer pålitelige målinger, i tillegg til at det vil kreve strømtilgang, nye kummer, samt være sårbart for frost. Etablering, drift og vedlikehold av kontinuerlig vannmengdemåler vil ha en betydelig høyere kostnad enn dagens løsning, uten å gi særlig merverdi. Bedriften mener derfor at det ut fra et kost/nytte perspektiv ikke vil være hensiktsmessig å etablere kontinuerlig måleutstyr for sigevann og ber om at vilkåret endres.

Statsforvalteren har etter kommentarer fra bedriften gjort følgende endringer i vilkårene:

Vilkår 3.3 Overvannssystem:

Vannbalanseberegninger sendes inn med årlig årsrapportering.

Vilkår 3.4 Sigevannsoppsamling:

Fristen utsettes til 31. desember 2023.

Vilkår 3.5 Sigevannsbehandling:

Fristen utsettes til 31. desember 2023.

Vilkår 3.7 Fremmede arter:

Vilkåret fjernes.

Vilkår 5.4.3:

Ordlyden endres til «Sigevannsmengden skal registreres på en måte som er representativ for det faktiske utslippet».

Statsforvalterens vurdering

Ved avgjørelse av om tillatelsen skal gis, og ved fastsetting av vilkårene, skal Statsforvalteren legge vekt på de fordelene og ulempene som tiltaket for øvrig vil medføre. Dette innebærer at det må foretas en helhetlig vurdering der både forurensningsmessige hensyn, generelle miljøhensyn og alminnelige samfunnsmessige hensyn tas med i betraktningen. Det følger av både forurensningsloven, og tilhørende forskrifter, prinsipper som Statsforvalteren som forurensningsmyndighet skal legge til grunn ved behandling av søknad om tillatelser.

En tillatelse etter forurensningsloven vil vanligvis innbefatte frekvensbaserte tilsyn/kontroller fra forurensningsmyndigheten, rapportering og om nødvendig pålegg/krav til undersøkelse.

I følgende avsnitt vil vi gjøre rede for våre vurderinger.

Reguleringsbestemmelser

Midtre Gauldal kommune er planmyndighet og behandler søknader etter plan- og bygningsloven. Gjeldende reguleringsplan med bestemmelser er Detaljregulering Hauka deponi (plan-ID 50272016016), vedtatt 20.06.2019. Anleggets lokasjon er regulert til deponi.

Deponigass

I søknaden opplyses det at det i 2013 ble gjennomført målinger av gass på deler av deponiet. Da ble det påvist lav produksjon av gass og foreslått tiltak i form av etablering av biofilter på de deler av deponiet med gassproduksjon. Før Hauka deponi AS kan avslutte deponiet må det gjennomføres nye gassmålinger og tiltak må vurderes. Dette er det stilt nærmere krav om i vilkårsdelen.

Utslipp til vann

Det avsluttede deponiet skal følges opp slik at det i minst mulig grad forurener nærliggende vassdrag. Det skal avgrenses fra innsig og inntrenging av grunn- og overflatevann. Rent overvann skal holdes adskilt fra avfallet.

Overvåkning av vann i avslutningsfasen og etterdriftsfasen vil følge «Veileder om overvåking av sigevann fra avfallsdeponier», SFT 2077/2005, med de tilpasninger som følger erfaringene som er gjort gjennom driftsfasen.

Enhver væske som siger ut fra det deponerte avfallet, slippes ut fra et deponi eller blir liggende i det, blir regnet som sigevann. Sigevann er ikke tillatt å slippe ut uten overvåking og/eller rensing. Dette er det stilt nærmere krav om i vilkårsdelen.

Vi ønsker å påpeke at Miljødirektoratet har et stort fokus på sigevannsproblematikk fra deponier og et pågående prosjekt om dette. Det kan derfor være at det i fremtiden vil komme strengere krav til håndtering av sigevann enn det vi setter som vilkår her.

Klimatilpasning

Det er i vilkårene stilt krav om at deponiet skal utformes slik at ekstremvær/klimaendringer hensyntas, blant annet ved å hindre at overvann kommer inn på deponiet. Klimaendringer, særlig økt nedbør og tiårsflom, skal vurderes i miljørisikovurderingen.

Grunnforurensning

Gnr. 61 og bnr. 15 i Midtre Gauldal kommune er ikke registrert i Miljødirektoratets fagsystem over eiendommer med forurenset grunn. Da vi snakker om et nedlagt deponi, vil grunnen følgelig være forurenset og Statsforvalteren setter som vilkår at lokaliteten skal registreres i fagsystemet Grunnforurensning.

Fagsystemet er bygget opp slik at bedriften/bedriftens konsulent selv kan opprette egne lokaliteter og legge inn data. Statsforvalteren får melding om dette og godkjenner innleggingen før denne blir synlig i databasen og eiendomsmatrikkelen. Data leveres på importformat, som finnes på <http://grunnforurensning.miljodirektoratet.no>. Her finnes også oversikt over hvilken informasjon som skal registres i henhold til databasens retningslinjer og nødvendig veiledningsmateriale.

Vurdering etter vannforskriften

Tiltak som medfører fare for forurensning av vann skal vurderes i henhold til vannforskriften, der formålet er å beskytte og om nødvendig forbedre miljøtilstanden i alle elver, innsjøer, grunnvann og kystnære områder. Ifølge vannforskriften § 4-6 skal tilstanden i overflatevann og grunnvann beskyttes mot forringelse, forbedres og gjenopprettes med sikte på at vannforekomstene skal ha minst god økologisk og god kjemisk tilstand.

Vannforskriften § 12 gir åpning for ny aktivitet eller nye inngrep som likevel i en liten grad kan påvirke tilstanden i resipienten negativt. Det kan tillates forringelse fra svært god til god økologisk tilstand forutsatt at visse vilkår er oppfylt.

Nærmeste vannforekomst er, ifølge Vann-Nett, Kroabekken (ID 122-160-R). Den er registrert med en moderat økologisk tilstand basert på bunnfauna og en dårlig kjemisk tilstand basert på nikkel. Dagens påvirkningskilder er vurdert til å være diffus avrenning fra skogsbruk og punktutslipp fra søppelplass.

Hauka deponi har i dag et betydelig utslipp av rensset sigevann til Kroabekken og bekkens tilstand tyder på at rensning er for dårlig. Sigevannsmengden vil reduseres når toppdekket er på plass, men det vil likevel stilles skjerpede krav til sigevannrensning, utslippskontroll og resipient overvåkning.

Virksomheten er vurdert til ikke å komme inn under unntaksbestemmelsene i vannforskriften § 12. Statsforvalteren vurderer det slik at tiltaket er av en slik art at det er mulig å rense eventuelt utslipp slik at bestemmelsen i § 4 i vannforskriften kan overholdes, og målene i forvaltningsplanen kan oppnås.

Vurdering etter naturmangfoldloven

Ifølge naturmangfoldloven § 7 skal prinsippene i lovens §§ 8-12 legges til grunn som retningslinjer ved utøving av offentlig myndighet som berører naturmangfold. Dette innebærer at naturmangfoldlovens prinsipper også må legges til grunn når det gjøres vurdering etter forurensningslovens bestemmelser. Nedenfor følger en vurdering av tiltaket i henhold til lovens retningslinjer.

§ 8 – kunnskapsgrunnlaget

Statsforvalteren har gjort søk i tilgjengelige databaser, men ikke funnet registreringer av sjeldne naturtyper eller trua arter i umiddelbar nærhet.

Status på vannkvaliteten i sigevann, grunnvann og resipient skal analyseres og vurderes. Regelmessig overvåking av kjemiske og økologiske parametere vil hele tiden gi grunnlag for å vurdere eventuell påvirkning av utslipp fra deponiet.

§ 9 – føre-var-prinsippet

Utslippene skal følges opp med undersøkelser og målinger i vannforekomsten, og det er stilt krav til utredning av ytterligere rensing. Med bakgrunn i dette mener vi at risikoen for irreversibel skade på naturmangfoldet i vannforekomsten over tid skal være liten.

§ 10 – samlet belastning

Resipienten er undersøkt og det er dokumentert påvirkning fra deponiet. Når deponiet nå går inn i avslutningsfasen, og etter hvert over i en etterdriftsfase, antar vi at belastningen av utslippene vil avta. Den videre overvåkingen vil avdekke om det er utslipp som vil forringe vannkvaliteten iht. miljømål, og om det blir behov for ytterligere rensing av utslippet.

§ 11 – kostnadene ved miljøforringelse

Det er tiltakshaver som skal dekke kostnadene ved å hindre eller begrense skade på miljø og naturmangfold som tiltaket volder. Hvis det viser seg at belastningen fra driften blir for stor, må bedriften ta kostnadene med forbedringstiltak.

§ 12 – miljøforsvarlige teknikker og driftsmetoder

Det skal tas utgangspunkt i driftsmetoder, teknikk og lokalisering som ut fra en tidligere, nåværende og fremtidig bruk av naturmangfoldet og økonomiske forhold gis de beste samfunnsmessige resultatene.

Bedriften plikter å redusere sine utslipp så langt dette er mulig uten urimelige kostnader. Anlegget skal benytte best tilgjengelige teknikker så langt som råd, når dette ikke medfører urimelige kostnader.

Konklusjon

Statsforvalteren har vurdert søknaden om avslutning og opplysningene som har fremkommet under behandlingen og gir Hauka deponi AS vilkår etter forurensningsloven til avslutning og etterdrift.

Frister i tillatelsen

Bedriften må forholde seg til følgende frister i tillatelsen:

Tiltak	Frist	Vilkår
Registrering i fagsystemet Grunnforurensning	1. mars 2023	2.7
Oversendelse av dokumentasjon ved ferdig avslutning	Senest 3 mnd. etter avslutning	3.8
Avslutningsinspeksjon	Avtales senest 6 mnd. etter avslutning	3.9
Sigevannsovervåking	Regelmessig	5.3 og 5.4
Kontroll av setninger	Årlig	5.4.1
Undersøkelser av gassemisjon/produksjon	Ila 2022 så hvert 5. år	5.3, 5.4 og 5.4.6
Årsrapport	1. mars årlig	6

Ansvarsforhold

Hauka deponi AS er ansvarlig for at anlegget drives i henhold til denne tillatelsen. Brudd på utslippstillatelsen er straffbart etter forurensningsloven §§ 78 og 79.

Denne tillatelsen fritar ikke Hauka deponi AS for å innhente nødvendige tillatelser fra andre sider av virksomheten, som for eksempel arbeidsmiljø, mattrygghet, brann- og eksplosjonsvern med mer.

Denne tillatelsen fritar ikke Hauka deponi AS for erstatningsansvar etter de alminnelige erstatningsregler, jf. forurensningsloven § 10 andre ledd. At forurensning er tillatt utelukker ikke erstatningsansvar for skade, ulempe eller tap forårsaket av forurensningen, jf. forurensningsloven § 56.

Det kan foretas endringer i denne tillatelsen i medhold av forurensningsloven § 18. Krav om endringer kan stilles både fra forurensningsmyndighetene og fra bedriften. En eventuell endringssøknad skal foreligge i god tid før endringen ønskes gjennomført. Tillatelsen kan tilbakekalles eller endres, jf. forurensningsloven § 18.

Forholdet til annet regelverk/myndigheter

En tillatelse etter forurensningsloven fritar ikke virksomhetens plikt til å innhente nødvendige tillatelser fra annet regelverk. Virksomheten må selv finne ut av dette med aktuelle myndigheter før oppstart.

I de tilfeller der det foreligger flere regelverk som omhandler samme forhold, er det de strengeste kravene som gjelder.

Regelhjelp

For informasjon om regler som kan være aktuelle for virksomheten/bedriften, viser vi til Miljødirektoratet sin hjemmeside www.miljodirektoratet.no.

Gebyr

Hauka deponi AS er i brev av 05.10.2022 varslet om gebyr for Statsforvalterens saksbehandling. Statsforvalteren har ikke mottatt noen kommentarer på dette varselet.

På bakgrunn av de opplysninger som bedriften har gitt i søknaden, og tidsbruk på søknaden, er bedriften plassert i gebyrsats 5, jf. forurensningsforskriften § 39-3, jf. § 39-4. Sats 5 tilsvarer en ressursbruk på 2 ukeverk, og inkluderer blant annet innhenting av opplysninger, telefonhenvendelser, e-postutvekslinger, og kollegaers/leders gjennomgang av saken.

Da gebyrsats 5 ble varslet i 2021 utgjorde denne kr 67 600,-. Denne satsen tilsvarer nå kr 70 000,- og siden mesteparten av arbeidet er gjort i 2022 finner Statsforvalteren det fornuftig at denne summen faktureres. Det betyr at bedriften må betale et gebyr på kr 70 000,- for saksbehandlingen.

Faktura med innbetalingsblankett ettersendes fra Miljødirektoratet. Gebyret forfaller til betaling 30 dager etter fakturadato.

Vedtak om gebyrsats kan påklages til Miljødirektoratet innen 3 uker etter at dette brevet er mottatt, jf. forurensningsforskriften § 41-5. Eventuell klage bør begrunnes og skal sendes til Statsforvalteren. Klagen gis ikke oppsettende virkning, og det fastsatte gebyr må derfor betales i samsvar med ovenstående. Hvis Miljødirektoratet imøtekommer klagen, vil det overskytende beløp bli refundert.

Klageadgang

Vedtaket kan påklages til Miljødirektoratet av sakens parter eller andre med rettslig klageinteresse innen 3 uker fra underretning om vedtak er kommet frem eller fra vedkommende fikk eller burde skaffet seg kjennskap til vedtaket. En eventuell klage skal angi hva det klages over og den eller de endringer som ønskes. Klagen bør begrunnes, og andre opplysninger av betydning for saken bør nevnes. Klagen skal sendes til Statsforvalteren.

En eventuell klage fører ikke automatisk til at gjennomføringen av vedtaket utsettes. Statsforvalteren eller Miljødirektoratet kan etter anmodning eller av eget tiltak beslutte at vedtaket ikke skal gjennomføres før klagefristen er ute eller klagen er avgjort. Avgjørelsen av spørsmålet om gjennomføring kan ikke påklages.

Innsyn

Med visse begrensninger har partene rett til å se sakens dokumenter. Nærmere opplysninger om dette fås ved henvendelse til Statsforvalteren.

Tillatelsen blir offentlig tilgjengelig på www.norskeutslipp.no.

Med hilsen

Marit Lorvik (e.f.)
seksjonsleder
Klima- og miljøavdelingen

Aslak Aune
rådgiver
Klima- og miljøavdelingen

Dokumentet er elektronisk godkjent

Vedlegg

1 Vilkår – plan for avslutning og etterdrift – Hauka deponi – Hauka deponi AS – Midtre Gauldal

Kopi til:

Birger John Myhr

Eivind Kåre Amdal

Trøndelag fylkeskommune

Svenn Inge Krognæs

NORSK GJENVINNING M3 AS

Midtre Gauldal kommune

Marit Lehn Preller

Jeanette Syvertsen

Ove Sigmund Langørgen

GAULDAL BRANN OG REDNING IKS

Haukdalsveien 428

Fylkets hus, Postboks 2560

Haukdalsveien 632

Postboks 567 Skøyen

Rørosveien 11

Sollia 15

Brekåsøen 14

Postboks 309

7288

7735

7288

0214

7290

7033

7227

7223

Soknedal

STEINKJER

Soknedal

OSLO

STØREN

Trondheim

Gimse

MELHUS